

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 13 maj 2009

Nr 299—304

INNEHÅLL

Nr		Sidan
299	Lag om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder	3221
300	Lag om ändring av vallagen	3227
301	Lag om ändring av lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen	3231
302	Statsrådets förordning om stödjande av förbättring av gårdsbruksenheters bostadsförhållanden ..	3233
303	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om styrning av investeringsstödet för gårdsbruk 2009	3235
304	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om ändring av 4 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om betalning av ersättningar för översvämningsskador under 2008	3236

Nr 299

Lag

om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

Given i Helsingfors den 24 april 2009

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Skattelättnad

Ett aktiebolag som är allmänt skattskyldigt i Finland och som hyr ut bostäder befrias från inkomstskatt i enlighet med vad som bestäms i denna lag.

2 §

Villkor för beviljande av skattefrihet

Skattefrihet enligt denna lag beviljas på ansökan ett bolag som avses i 1 §, om

1) bolaget inte bedriver annan verksamhet än uthyrning av utrymmen som bolaget äger eller förfogar över med stöd av aktieinnehav, sedvanlig disponents- och underhållsverksamhet i anslutning till uthyrningsverksamheten, byggherreverksamhet för egen räkning samt sådan medelsförvaltning som verksamheten i fråga kräver,

2) minst 80 procent av tillgångarna enligt bolagets balansräkning vid utgången av det föregående skatteåret utgörs av fastigheter som huvudsakligen är i varaktigt bostadsbruk, aktier i bostadsaktiebolag eller aktier som berättigar till besittning av en bostadslägenhet i något annat ömsesidigt fastighetsaktiebolag vars verksamhet enbart består av att äga och besitta fastigheter och byggnader som hör till fastigheterna,

3) bolaget inte äger några tillgångar utöver dem som krävs för den verksamhet som avses i 1 punkten eller utöver sådana investeringstillgångar som avses i 15 § 2 mom. 3—6 punkten i lagen om fastighetsfonder (1173/1997),

4) det främmande kapitalets belopp inte överskrider 80 procent av balansomslutningen i bolagets koncernbokslut som avses i 18 § 2 mom. eller, om bolaget inte ska upprätta ett koncernbokslut, i bolagets bokslut,

5) varje enskild delägare äger mindre än tio procent av bolagets aktiekapital, och

RP 177/2008

FiUB 3/2009

RSv 26/2009

50—2009

6) lagen om fastighetsfonder tillämpas på bolaget.

En fastighet anses vara huvudsakligen i bostadsbruk om bostadslägenheterna utgör minst 50 procent av den sammanlagda lägenhetsytan för de byggnader som hör till fastigheten. En obebyggd tomt som angetts som bostadstomt i detaljplanen anses likaså vara huvudsakligen i bostadsbruk.

Det som i 1 mom. 2 punkten bestäms om bostadsaktiebolag och ömsesidiga fastighetsaktiebolag tillämpas också på motsvarande bolag och sammanslutningar med hemvist i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

3 §

Skattefrihetens början och upphörande

Skattefriheten börjar vid ingången av det skatteår som inleds efter att ansökan har lämnats in.

På begäran av bolaget börjar skattefriheten vid ingången av det skatteår under vilket ansökan har lämnats in, om

1) villkoren för beviljande av skattefrihet har varit uppfyllda vid utgången av det skatteår som föregår ansökan, eller

2) bolaget har bildats för att bedriva sådan verksamhet som avses i denna lag eller till följd av delning eller fusion har uppkommit under det skatteår då ansökan har lämnats in och om villkoren för skattefrihet är uppfyllda vid utgången av det skatteår under vilket ansökan har lämnats in.

Skattefriheten upphör vid utgången av det skatteår under vilket beslutet om återkallelse av skattefriheten har fattats. Om återkallelsebeslutet har fördröjts på grund av att bolaget inte har uppfyllt sin föreskrivna anmälningsplikt, upphör skattefriheten vid utgången av det år under vilket grunden för återkallelse av skattefriheten har uppkommit.

Om de villkor för skattefrihet som föreskrivs i 15 § 1 mom. inte uppfylls under det första skatteår som hör till skattefrihetsperioden eller om skattefriheten har beviljats på basis av felaktiga uppgifter som bolaget har gett, återkallas skattefriheten retroaktivt från och med ingången av det nämnda året.

4 §

Övergången till skattefrihet för ett bolag som redan bedriver hyresverksamhet

När ett bolag som bedriver hyresverksamhet övergår till att omfattas av skattefriheten räknas det sannolika överlåtelsepriset för dess tillgångar som bolagets skattepliktiga inkomst för det skatteår som föregår skattefrihetens början. Det överlåtelsepris som räknats som bolagets inkomst betraktas som tillgångarnas anskaffningsutgift då skattefriheten börjar.

Om bolaget har en sådan bostadshusreservering som avses i lagen om bostadshusreservering vid beskattningen (846/1986) eller en sådan återanskaffningsreservering för lokalteter som avses i 43 § 2 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) räknas dess belopp också till bolagets inkomst för det skatteår som föregår skattefrihetens början.

Av den skatt som påförs bolaget för det skatteår som föregår skattefrihetens början debiteras på bolagets begäran i lika stora årliga betalningsposter under de följande tre skatteåren ett belopp som motsvarar en mot samfundsskattesatsen svarande del av skillnaden mellan det sannolika överlåtelsepriset för bolagets tillgångar och den anskaffningsutgift som inte har avskrivits vid beskattningen och av det belopp som räknats som inkomst med stöd av 2 mom.

5 §

Kalkylmässiga avskrivningar under skattefrihetsperioden

På anskaffningsutgiften för nyttigheter som hör till bolagets anläggningstillgångar görs under skattefrihetsperioden varje skatteår sådana kalkylmässiga avskrivningar som motsvarar det största belopp som kunde ha avdragits vid inkomstbeskattningen.

6 §

Överlåtelse av bostadstillgångar under skattefrihetsperioden

Om bolaget överlåter sådana tillgångar som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten och som bolaget har ägt i mindre än fem år, eller om

mindre än tio år har förflutit efter att fastighetens, bostadsaktiebolagets eller det ömsesidiga fastighetsaktiebolagets byggnader togs i bruk, åläggs bolaget att betala ett belopp som motsvarar 26 procent av skillnaden mellan överlåtelsepriset och den anskaffningsutgift som inte har avskrivits vid beskattningen.

Beloppet debiteras oberoende av de nämnda tidsfristerna, om en byggnad som hör till den överlåtna fastigheten eller som ägs av bostadsaktiebolaget eller det ömsesidiga fastighetsaktiebolaget har renoverats och renoveringen har medfört utgifter som överstiger 30 procent av den anskaffningsutgift för fastighetens byggnader som inte har avskrivits vid beskattningen och om överlåtelsen sker innan fem år förflutit från det att renoveringen slutfördes.

Om bolaget under skatteåret överlåter tillgångar till ett värde som överskrider tio procent av värdet på de tillgångar som avses 2 § 1 mom. 2 punkten och som bolaget ägde vid ingången av skatteåret, fransett de tillgångar som nämns i 1 mom. i denna paragraf, åläggs bolaget för den överstigande delen att betala ett belopp som motsvarar 26 procent av skillnaden mellan de tillgångar som överlåtits under skatteåret och den anskaffningsutgift som beräknats för dem enligt 5 § och som inte har avskrivits vid beskattningen.

Den i 1 och 2 mom. avsedda anskaffningsutgift som inte har avskrivits vid beskattningen beräknas i enlighet med 5 §.

7 §

Vinstutdelningskrav

Bolaget ska dela ut minst 90 procent av räkenskapsperiodens vinst som vinstutdelning för skatteåret, om inte något annat följer av de bestämmelser i aktiebolagslagen (624/2006) som begränsar bolagets vinstutdelning av orsaker som hör samman med beloppet av bolagets eget kapital eller bolagets solvens. Till räkenskapsperiodens vinst ska inte hänföras icke-realiserade värdeförändringar.

Bolaget får dock lämna högst 40 procent av räkenskapsperiodens vinst outdelad för att under de följande sju räkenskapsperioderna användas för anskaffning av sådana tillgångar som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten.

Till den del det belopp av räkenskapsperiodens vinst som med stöd av 2 mom. har lämnats outdelad inte i enlighet med 2 mom. under de följande sju räkenskapsperioderna har använts för anskaffning av sådana fastigheter eller aktier i ett bostadsaktiebolag eller ömsesidigt fastighetsbolag vars byggnader har tagits i bostadsbruk under de tre år som föregår anskaffningen, åläggs bolaget att betala ett belopp som motsvarar tio procent av den andel som har lämnats outdelad med stöd av 2 mom.

Den del av det belopp som med stöd av 2 mom. har lämnats outdelat och som inte senast under den sjunde räkenskapsperioden har använts för anskaffning av sådana tillgångar som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten, ska delas ut som vinst för den nämnda räkenskapsperioden, utöver det belopp som ska delas ut enligt 1 och 2 mom., om inte något annat följer av de bestämmelser i aktiebolagslagen som nämns i 1 mom.

8 §

Beskattning av vinstutdelningen

Med avvikelse från vad som bestäms om beskattning av vinstutdelning i inkomstskattelagen (1535/1992) och i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet, utgör bolagets vinstutdelning under skattefrihetsperioden i sin helhet skattepliktig inkomst för mottagaren.

Om en delägars ägarandel motsvarar minst tio procent av bolagets aktiekapital på vinstutdelningens avstämningsdag, ålägger Skatteförvaltningen bolaget att betala en mot samfundsskattesatsen svarande del av vinstutdelningen till utdelningsmottagaren.

9 §

Hysesinkomsternas minimiandel

Om hyresinkomsterna av bolagets bostadslägenheter som avses i 2 § under skatteåret underskrider 80 procent av bolagets alla inkomster, ålägger Skatteförvaltningen bolaget att betala ett belopp som motsvarar 20 procent av det belopp med vilket de nämnda hyresinkomsterna underskrider 80 procent av

bolagets alla inkomster. Till bolagets inkomster räknas dock inte överlåtelsepriset för de tillgångar som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten.

10 §

Fusion och delning

Bolaget anses inte bli upplöst vid beskattningen om bolaget på det sätt som avses i 52 a § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet fusioneras med ett annat bolag som har beviljats skattefrihet med stöd av denna lag eller då två sådana bolag fusioneras genom att bilda ett nytt bolag som beviljas skattefrihet. Vid fusionen iakttas i tillämpliga delar 52 b och 52 h § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

Bolaget anses inte bli upplöst vid beskattningen om det delas i enlighet med 52 c § 1 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och det bolag eller de bolag som uppkommer till följd av delningen har beviljats skattefrihet med stöd av denna lag eller beviljas skattefrihet under delningsåret. Vid delningen iakttas i tillämpliga delar 52 c och 52 h § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet.

Det som bestäms i 52 b § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet tillämpas inte, om ett annat bolag än ett sådant som med stöd av denna lag har beviljats skattefrihet fusioneras med ett skattefritt bolag som avses i denna lag.

11 §

Upplösning av bolaget

När bolaget upplöses ska till inkomsterna för bolagets sista skatteår hänföras dess outdelade vinstmedel och de belopp som under skattefrihetsperioden har överförts från vinstmedlen till posterna för övrigt eget kapital. Dessutom tillämpas det som i 51 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet bestäms om de belopp som hänförs till det beskattningsbara överlåtelsepriset för det bolag som upplöses.

Det som bestäms i 1 mom. tillämpas även på andra fusioner och delningar än sådana som avses i 10 § 1 och 2 mom.

12 §

Beskattning av bolaget efter att skattefriheten upphört

Till inkomsterna för skatteåret efter det att skattefriheten upphört hänförs de outdelade vinstmedel bolaget har vid utgången av det föregående skatteåret och de belopp som under skattefrihetsperioden har överförts från vinstmedlen till posterna för övrigt eget kapital, minskade med vinstutdelningen för det nämnda skatteåret.

Från och med ingången av skatteåret efter det att skattefriheten upphört verkställs bolagets beskattning med iaktagande av bestämmelserna om inkomstbeskattning. Vid inkomstbeskattningen är det inte möjligt att dra av sådana utgifter, räntor eller förluster som hänför sig till skattefrihetsperioden och som kunde ha dragits av vid bolagets beskattning under skattefrihetsperioden, om bolaget då skulle ha beskattats med stöd av bestämmelserna om inkomstbeskattning.

Bolagets vid beskattningen fastställda förluster och outnyttjade gottgörelser för bolagskatt som bolaget hade då skattefriheten började får dras av under skatteåren efter att bolagets skattefrihet har upphört, i enlighet med vad som bestäms i inkomstskattelagen och i lagen om upphävande av lagen om gottgörelse för bolagsskatt (725/2004). De tidsfrister inom vilka förlusterna ska dras av och gottgörelserna utnyttjas löper också under skattefrihetsperioden.

Som en sådan utgiftsrest som avses i 30 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet betraktas vid ingången av skatteåret efter att skattefriheten upphört det sammanlagda belopp som de i 4 § avsedda utgiftsresterna utgjorde när skattefriheten upphörde. Som oavskriven anskaffningsutgift vid beskattningen av nyttigheter som hör till anläggningstillgångarna betraktas det belopp som beräknats enligt 5 §.

13 §

Ansökningsförfarandet

En ansökan om beviljande av skattelättnad ska lämnas till Skatteförvaltningen före ut-

gången av det skatteår för vilket skattelättnad söks.

Ansökan ska innefatta behövliga uppgifter och handlingar som gäller bolagets verksamhet och som visar att de villkor som föreskrivs för skattefrihet i 2 § 1 mom. är uppfyllda. På begäran av Skatteförvaltningen ska bolaget dessutom lämna in övriga uppgifter och handlingar som behövs för att ärendet ska kunna avgöras.

14 §

Godkännande av ansökan om skattefrihet

Skatteförvaltningen godkänner en ansökan om skattefrihet, om de villkor som föreskrivs i 2 § 1 mom. är uppfyllda. Ansökan godkänns dock inte om det är uppenbart att de villkor för skattefrihet som föreskrivs i 15 § 1 mom. inte kommer att uppfyllas under det första skatteår som hör till skattefrihetsperioden.

15 §

Villkor för att skattefriheten ska vara gällande

För att skattefriheten ska vara gällande förutsätts det, utöver att de villkor som föreskrivs i 2 § 1 mom. 1—4 och 6 punkten är uppfyllda, att

1) bolaget delar ut åtminstone det belopp som avses i 7 § som vinstutdelning för skatteåret,

2) bolagets aktier under skatteåret är föremål för handel på en reglerad marknad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller på ansökan av bolaget har blivit föremål för multilateral handel inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

3) bolaget delar ut medel endast i form av vinstutdelning, och att

4) bolaget och dess dotter- eller intressebolag som avses 2 § 1 mom. 2 punkten inte är delaktiga i affärstransaktioner eller arrangemang som uppenbart har vidtagits i avsikt att undgå skatt.

Vad som bestäms i 1 mom. 2 punkten tillämpas inte under de två första skatteåren av bolagets skattefrihetsperiod, om bolaget framställer ett skriftligt krav på detta senast

före utgången av det första skatteåret. Om kravet i 2 punkten inte uppfylls senast under det tredje skatteåret, iakttas 3 § 4 mom.

16 §

Återkallelse av skattefriheten

Skatteförvaltningen ska återkalla beslutet om godkännande av en ansökan om skattefrihet, om de villkor som föreskrivs i 2 § 1 mom. 1—4 och 6 punkten samt i 15 § 1 mom. inte är uppfyllda.

Innan godkännandet återkallas ska bolaget ges tillfälle att bli hört. Bolaget ska också ges tillfälle att avhjälpa bristen inom en skäligen tidsfrist som Skatteförvaltningen fastställer, om det inte är uppenbart att de villkor som avses i 1 mom. inte kommer att uppfyllas.

Om bolagets förfarande har varit planmässigt eller bolaget genom förfarandet har eftersträvat avsevärd ekonomisk nytta, ska godkännandet återkallas trots att bolaget har avhjälpt bristen. Bolaget kan då inte på nytt beviljas skattefrihet.

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

Skatteförvaltningen kontrollerar årligen att de villkor som föreskrivs i 2 § 2 mom. och 15 § 1 mom. är uppfyllda och verkställer vid behov de debiteringar som avses i 6—9 §.

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning och samfundsränta tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På uppbörd av debiterat belopp tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005).

På de belopp som med stöd av denna lag debiterats för skattefrihetsperioden tillämpas det som bestäms om inkomstskatt i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningssuppgifter (1346/1999).

Det debiterade beloppet betalas till staten.

18 §

Bolagets deklarationskyldighet

Bolaget ska trots skattelättnaden lämna in en skattedeklaration till Skatteförvaltningen,

med iakttagande av det som annanstans i skattelagstiftningen bestäms om skyldigheten att deklarerera för skattepliktig inkomst. Bolaget ska samtidigt lämna en utredning att de villkor som i 2 § och 15 § 1 mom. föreskrivs för att skattefriheten ska vara gällande har varit uppfyllda under skatteåret. Skatteförvaltningen föreskriver närmare om vilka uppgifter som är nödvändiga med avseende på övervakningen.

Koncernbokslutet ska bifogas till skattedeklarationen. Koncernbokslutet ska innehålla en sammanställning av boksluten för alla de i bokföringslagen (1336/1997) avsedda dotterbolag som nämns i 2 § 1 mom. 2 punkten.

Bolaget ska utan dröjsmål underrätta Skatteförvaltningen om sådana förändringar som är av betydelse med avseende på de villkor som föreskrivs för att skattefrihet ska beviljas eller för att skattefriheten ska vara gällande.

19 §

Förhandsavgörande

Skatteförvaltningen kan på skriftlig ansökan av den skattskyldige meddela ett förhandsavgörande om tillämpningen av denna lag.

I ansökan ska sökanden specificera den fråga i vilken förhandsavgörande söks och lägga fram den utredning som behövs för att ärendet ska kunna avgöras.

Ett lagakraftvunnet förhandsavgörande ska på yrkande av sökanden iakttas med bindande verkan på det sätt som bestäms i förhandsavgörandet.

Ett ärende som gäller ett förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt vid Skatteförvaltningen, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Helsingfors den 24 april 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

20 §

Ändringssökande

I beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag, fränsett beslut som avses i 2 mom., får ändring sökas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande.

I beslut som gäller godkännande av en ansökan om skattefrihet eller återkallelse av godkännande får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvären ska behandlas skyndsamt.

Besvär över ett förhandsavgörande får anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol av den skattskyldige eller av någon annan som har rätt att söka ändring i förhandsavgörandet. På ändringssökandet tillämpas i övrigt det som i lagen om beskattningsförfarande bestäms om sökande av ändring i beskattning. Besvär ska anföras senast 30 dagar efter delfäende av beslutet. I ett beslut om att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

21 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för det skatteår som inleds under år 2009.

Under skatteåren 2009—2012 ska den ägarandel som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten och 8 § 2 mom. underskrida 30 procent av bolagets aktiekapital.

Finansminister *Jyrki Katainen*

Nr 300

L a g**om ändring av vallagen**

Given i Helsingfors den 8 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i vallagen av den 2 oktober 1998 (714/1998) 163 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 218/2004, samt
ändras 5, 27, 28, 51, 102, 104 och 105 §, av dem 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 996/2004, 872/2005, 935/2006 och 1263/2007, som följer:

5 §

Valkretsar vid riksdagsval

För riksdagsval indelas landet utgående från landskapsindelningen i följande *valkretsar*:

1) Helsingfors valkrets, till vilken hör Helsingfors stad,

2) Nylands valkrets, till vilken hör följande kommuner: Askola, Borgnäs, Borgå, Esbo, Grankulla, Hangö, Hyvinge, Högfors, Ingå, Karislojo, Kervo, Kyrkslätt, Lappträsk, Liljendal, Lojo, Lovisa, Mäntsälä, Mörskom, Nummi-Pusula, Nurmijärvi, Pernå, Pukkila, Raseborg, Sibbo, Sjundeå, Strömfors, Träskända, Tusby, Vanda och Vichtis,

3) Egentliga Finlands valkrets, till vilken hör följande kommuner: Aura, Gustavs, Kimitoön, Koski Tl, Laitila, Loimaa, Lundo, Marttila, Masku, Mynämäki, Nousis, Nystad, Nådendal, Oripää, Pemar, Pyhäranta, Pöytyä, Reso, Rusko, Sagu, Salo, Somero, S:t Karins, Tarvasjoki, Tövsala, Vehmaa, Västaboland och Åbo,

4) Satakunta valkrets, till vilken hör följande kommuner: Björneborg, Eura, Eura-åminne, Harjavalta, Honkajoki, Huittinen, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Kiikoinen, Kjuloo, Kumo, Lavia, Luvia, Nakkila, Norrmark, Påmark, Raumo, Sastmola, Siikainen, Säskylä och Ulvsby,

5) Landskapet Ålands valkrets, till vilken hör följande kommuner: Brändö, Eckerö, Finström, Föglö, Geta, Hammarland, Jomala, Kumlinge, Kökar, Lemland, Lumparland, Mariehamn, Saltvik, Sottunga, Sund och Vårdö,

6) Tavastlands valkrets, till vilken hör följande kommuner: Artsjö, Asikkala, Forssa, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Humppila, Hämeenkoski, Janakkala, Jockis, Kärkölä, Lahtis, Loppi, Nastola, Orimattila, Padasjoki, Riihimäki, Sysmä, Tammela, Tavastehus och Ypäjä,

7) Birkalands valkrets, till vilken hör följande kommuner: Akaa, Birkala, Ikalas, Juupajoki, Kangasala, Kihniö, Kuhmalahti, Kylmäkoski, Lempäälä, Mänttä-Vilppula, Nokia, Orivesi, Parkano, Punkalaidun, Pälkäne,

Ruovesi, Sastamala, Tammerfors, Tavastkyro, Urjala, Valkeakoski, Vesilahti, Virdois och Ylöjärvi,

8) Kymmene valkrets, till vilken hör följande kommuner: Fredrikshamn, Iitti, Imatra, Kotka, Kouvola, Lemi, Luumäki, Miehkälä, Parikkala, Pyttis, Rautjärvi, Ruokolahti, Savitaipale, Suomenniemi, Taipalsaari, Villmanstrand, Virolahti och Ylämaa,

9) Södra Savolax valkrets, till vilken hör följande kommuner: Enonkoski, Heinävesi, Hirvensalmi, Jorois, Juva, Kangasniemi, Kerimäki, Mäntyharju, Nyslott, Pertunmaa, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, S:t Michel och Sulkava,

10) Norra Savolax valkrets, till vilken hör följande kommuner: Idensalmi, Juankoski, Kaavi, Karttula, Keitele, Kiuruvesi, Kuopio, Lapinlahti, Leppävirta, Maaninka, Nilsia, Pielavesi, Rautalampi, Rautavaara, Siilinjärvi, Sonkajärvi, Suonenjoki, Tervo, Tuusniemi, Varkaus, Varpaisjärvi, Vesanto och Vieremä,

11) Norra Karelens valkrets, till vilken hör följande kommuner: Ilomants, Joensuu, Juuka, Kesälahti, Kitee, Kontiolahti, Lieksa, Liperi, Nurmes, Outokumpu, Polvijärvi, Rääkkylä, Tohmajärvi och Valtimo,

12) Vasa valkrets, till vilken hör följande kommuner: Alajärvi, Alavus, Bötom, Etseri, Evijärvi, Halsua, Himanka, Ilmajoki, Jakobstad, Jalasjärvi, Kannus, Karleby, Kaskö, Kauhajoki, Kauhava, Kaustby, Korsholm, Korsnäs, Kristinestad, Kronoby, Kuortane, Kurikka, Laihela, Lappajärvi, Lappo, Larsmo, Lestijärvi, Lillkyro, Malax, Nykarleby, Närpes, Oravais, Pedersöre, Perho, Seinäjoki, Soini, Storkyro, Storå, Toholampi, Töysä, Vasa, Vetil, Vimpeli, Vörå-Maxmo och Östermark,

13) Mellersta Finlands valkrets, till vilken hör följande kommuner: Hankasalmi, Joutsa, Jyväskylä, Jämsä, Kannonkoski, Karstula, Keuruu, Kinnula, Kivijärvi, Konnevesi, Kuhmoinen, Kyyjärvi, Laukaa, Luhanka, Multia, Muurame, Petäjävesi, Pihtipudas, Saarijärvi, Toivakka, Uurainen, Viitasaari och Äänekoski,

14) Uleåborgs valkrets, till vilken hör följande kommuner: Alavieska, Brahestad, Haapajärvi, Haapavesi, Haukipudas, Hyrynsalmi, Ii, Kajana, Kalajoki, Karlö, Kempele, Kii-

minki, Kuhmo, Kuusamo, Kärsämäki, Limingo, Lumijoki, Merijärvi, Muhos, Nivala, Oulainen, Oulunsalo, Paltamo, Pudasjärvi, Puolanka, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Reisjärvi, Ristijärvi, Sievi, Siikajoki, Siikalatva, Sotkamo, Suomussalmi, Taivalkoski, Tyrnävä, Uleåborg, Utajärvi, Vaala, Vihanti, Yli-Ii och Ylivieska,

15) Lapplands valkrets, till vilken hör följande kommuner: Enare, Enontekis, Kemi, Kemijärvi, Keminmaa, Kittilä, Kolari, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Posio, Ranua, Rovaniemi, Salla, Savukoski, Simo, Sodankylä, Tervola, Torneå, Utsjoki och Övertorneå.

27 §

Besvär hos förvaltningsdomstolen

Över ett beslut av magistraten genom vilket ett rättelseyrkande har förkastats eller avisats och över Befolkningsregistercentralens eller magistratens beslut enligt 26 § 2 mom. får besvär anföras hos förvaltningsdomstolen. Besvären ska anföras senast den sjunde dagen efter den dag då parten i fråga har delgetts beslutet eller efter den dag då beslutet har publicerats i den officiella tidningen. En besvärsskrift som riktats till förvaltningsdomstolen kan inom besvärstiden tillställas magistraten för vidarebefordran till förvaltningsdomstolen. På anförande av besvär tilllämpas i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolen ska utan dröjsmål underrätta ändringssökanden och magistraten om sitt beslut. Om beslutet innefattar att någon ska införas i rösträttsregistret eller att uppgifter om någon ska ändras, ska förvaltningsdomstolen dessutom utan dröjsmål underrätta Befolkningsregistercentralen om beslutet, och Befolkningsregistercentralen ska göra de nödvändiga ändringarna i rösträttsregistret. Om förvaltningsdomstolen meddelar ett sådant beslut senare än den fjärde dagen före valdagen klockan 19, ska den utan dröjsmål sända beslutet också till den kommunala centralvalnämnden, som ska foga beslutet till den vallängd som nämns i 71 §. Om besvären har förkastats eller avisats, ska förvaltningsdomstolen underrätta Befolkningsregistercentralen om detta, och Befolkningsregistercen-

tralen ska göra anteckning om detta i röst-rättsregistret.

Över förvaltningsdomstolens beslut enligt denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär.

28 §

Rösträttsregistrets laga kraft

Rösträttsregistret vinner laga kraft klockan 12 den 12 dagen före valdagen.

Ett lagakraftvunnet rösträttsregister ska följas oförändrat vid valet. Rösträttsregistret anses ha vunnit laga kraft även om förvaltningsdomstolen inte innan det vinner laga kraft har meddelat beslut med anledning av besvär som anförts hos den.

Om någon uppenbart oriktigt med stöd av 26 § 1 mom. har antecknats i rösträttsregistret som saknande rösträtt, får Befolkningsregistercentralen stryka anteckningen ur det lagakraftvunna rösträttsregistret.

Den som på valdagen för valnämnden visar upp ett sådant beslut av förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen som visar att han eller hon är röstberättigad, ska få rösta. Personen i fråga är skyldig att överlåta beslutet eller en kopia av det till valnämnden.

51 §

Röstsedel

Röstsedel för val ska tryckas på vitt papper, om inte något annat följer av 3 mom. Av röstsedeln ska tydligt framgå hur den viks ihop, och den ska vara sådan att bevarandet av valhemligheten tryggas.

Röstsedeln ska vara av standardformatet 148 x 210 mm och på inre sidan uppta en tryckt rubrik som anger vilket val den ska användas vid, samt dessutom en cirkel som har en diameter av 90 mm och som förblir ovikt när sedeln viks ihop. Mitt i cirkeln ska tydligt utsatt finnas beteckningen N:o för antecknande av numret på den kandidat som den röstande önskar avge sin röst för. Inga andra anteckningar får finnas på röstsedeln.

Om det samtidigt med ett ordinarie val förrättas något annat val, ska justitieministe-

riet bestämma färgen på den röstsedel som används i detta andra val.

102 §

Anförande och behandling av besvär

Besvär anföras hos den behöriga förvaltningsdomstolen inom 14 dagar från det att valresultatet har offentliggjorts. Vid Europaparlamentsval ska besvär dock alltid anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

På besvärsförfarandet och behandlingen av besvär tillämpas i övrigt förvaltningsprocesslagen.

Besvär ska behandlas i brådskande ordning.

104 §

Delgivning av beslut

Vid riksdagsval och Europaparlamentsval ska förvaltningsdomstolens beslut delges ändringssökanden, valkrets-nämnden, partiernas och de gemensamma listornas valombud samt justitieministeriet. Dessutom ska beslutet utan dröjsmål kungöras i en sändning från en inrättning som bedriver rundradioverksamhet, om det genom beslutet har bestämts att valresultatet ska rättas eller nyval utlysas.

Vid kommunalval ska förvaltningsdomstolens beslut delges ändringssökanden, kommunstyrelsen och den kommunala centralvalnämnden, partiernas och de gemensamma listornas valombud samt, om det genom beslutet har bestämts att valresultatet ska rättas eller nyval utlysas, justitieministeriet. Den kommunala centralvalnämnden ska utan dröjsmål tillkännage förvaltningsdomstolens beslut också för kommunens medlemmar genom att anslå beslutet på anslagstavlan för offentliga kommunala kungörelser för en tid av sju dagar.

105 §

Fortsatta besvär

Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet.

Har det i beslutet bestämts att valresultatet ska rättas eller nyval utlysas, tillkommer besvärsmått dem som nämns i 101 § samt vid kommunalval även kommunstyrelsen. De som inte har delgetts beslutet särskilt anses ha fått kännedom om beslutet när det första gången kungjordes i en sändning från en inrättning som bedriver rundradioverksamhet

Helsingfors den 8 maj 2009

Republikens President
TARJA HALONEN

eller när det anslogs på anslagstavlan för offentliga kommunala kungörelser.

På delgivning och kungörande av högsta förvaltningsdomstolens beslut tillämpas vad som i 104 § bestäms om förvaltningsdomstolens beslut.

Denna lag träder i kraft den 15 maj 2009.

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 301

Lag

om ändring av lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

Given i Helsingfors den 8 maj 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) 6 § 1 mom. 2 punkten, 10 c § 2 mom. 2 punkten, 10 d § 3 mom., den finska språkdräkten i 10 e § 2 mom. och 16 § 5 mom., av dem 10 c § 2 mom. 2 punkten, 10 d § 3 mom. och 10 e § 2 mom. sådana de lyder i lag 283/2008, samt
fogas till 10 d §, sådan den lyder i nämnda lag 283/2008, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom., det ändrade 3 mom. och de nuvarande 4—5 mom. blir 3—6 mom., samt till 16 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1446/2006, ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. samt det ändrade 5 mom. blir 4—6 mom., som följer:

6 §

Stödformer

Med stöd av denna lag kan som nationellt stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen beviljas

2) nordligt stöd för växtproduktion, husdjursskötsel, växthusproduktion, lagring av trädgårdsprodukter, lagring av skogsbär och skogssvamp och för renhushållning samt som annat nordligt stöd, transportbidrag för mjölk och kött och som kompensation för strukturförändringar inom svin- och fjäderfähushålningen,

2) utifrån det antal djurenheter som utgjorde grund för utbetalningen av stödet stödåret 2006, om det antal djurenheter som utgjorde grund för utbetalningen av stödet till den sökande år 2007 var minst tio procent lägre än det sedvanliga djurantalet på grund av en grundlig renovering av en produktionsbyggnad, på grund av ändring av produktions sätt eller på grund av produktionscykeln, på grund av jordbrukarens arbetsförmåga till följd av sjukdom eller på grund av djursjukdom konstaterad av veterinär, och produktionen fortsätter i sedvanlig omfattning år 2008.

10 c §

Referenskvantitet för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähushålning

Med avvikelse från 1 mom. kan referenskvantiteten på den sökandes yrkande beräknas

10 d §

Höjning av referenskvantiteten för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähushålning

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. 1 punkten ska den sökande ha påbörjat en investering för utvidgning eller nybygge av en produktionsbyggnad före den 19 juni 2008 och produktionsbyggnaden vara godkänd att tas i bruk senast den 31 oktober

2009 i enlighet med 153 § i markanvändnings- och bygglagen på det område där systemet för nordligt stöd enligt 6 § 1 mom. 2 punkten tillämpas.

Vid beräkning av storleken på höjningen av referenskvantiteten används det kalkylerade antal djurenheter som i genomsnitt kan produceras eller födas upp i produktionsbyggnaden. Det kalkylerade antal djurenheter som ligger till grund för höjningen av referenskvantiteten minskas dock med det antal djurenheter som med stöd av 10 c § beaktas vid beräkningen av referenskvantiteten. Referenskvantiteten per gårdsbruksenhet kan sammanlagt höjas högst till det antal djurenheter för vilket stöd högst kunde betalas per gårdsbruksenhet stödåret 2007 inom respektive stödområde. Referenskvantiteten kan höjas endast inom ramen för det ovan nämnda maximala antalet.

Helsingfors den 8 maj 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

16 §

Allmänna grunder för sänkning av stöd

En redan fastställd referenskvantitet för från produktionen frikopplat stöd för svin- och fjäderfähus hållning eller kompensationen för strukturförändring kan sänkas eller fastställandet av referenskvantiteten återtas helt och hållet i de fall som avses i 1 mom. 1, 4 och 5 punkten.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för sänkning av stöd och av referenskvantitet.

Denna lag träder i kraft den 13 maj 2009.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nr 302

Statsrådets förordning**om stödjande av förbättring av gårdsbruksenheters bostadsförhållanden**

Given i Helsingfors den 7 maj 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 10 § 4 mom. och 12 § 5 mom. i lagen av den 12 mars 1999 om finansiering av landsbygdsnärings (329/1999), sådana de lyder i lag 1479/2007:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på sådant stödjande av förbättring av gårdsbruksenheters bostadsförhållanden som avses i 10 och 12 § i lagen om finansiering av landsbygdsnärings (329/1999).

2 §

Investeringar som kan stödjas och allmänna förutsättningar för val av sådana

Stöd får beviljas som räntestöd i anslutning till räntestödslån för byggande, utvidgning och ombyggnad av gårdsbruksenheters bostadsbyggnader.

Bostadsbyggnader som kan stödjas ska vara ändamålsenliga för boende och funktionella med tanke på boendemiljön och deras boendekostnader ska vara skäliga. En förutsättning för att stöd ska beviljas är att man genom den investering som stöds främjar en god miljö kvalitet, energisparande samt utnyttjande av förnybara naturresurser för byggande och uppvärmning.

Stödet beviljas inom ramen för den bevillningsfullmakt eller det anslag som anvisats i statsbudgeten eller i dispositionsplanen för gårdsbrukets utvecklingsfond. Stöd kan beviljas, om det är ändamålsenligt med tanke på behovet av bostad och ekonomiskt stöd hos sökanden och dem som stadigvarande bor tillsammans med sökanden i samma bostadsbyggnad (ansökande hushåll). Vid val av investeringar som kan stödjas ska de ansökande hushåll som har det mest brådskande behovet

av bostad och de lägsta inkomsterna ges företräde.

Vid val av investeringar som kan stödjas ska åtminstone beaktas

- 1) sökandens inkomster
- 2) det ansökande hushållets storlek och åldersstruktur
- 3) det ansökande hushållets bostadsförhållanden och hur brådskande en förbättring av dem är.

3 §

En gårdsbruksenhets ekonomiska livskraft

Företagsverksamheten på en gårdsbruksenhet ska ha förutsättningar för kontinuerlig lönsam verksamhet. Lönsamheten och den ekonomiska livskraften i en gårdsbruksenhets företagsverksamhet bedöms före den tidpunkt då ansökan blir anhängig utgående från de beskattningsbara inkomster från jordbruk, skogsbruk och annan företagsverksamhet på gårdsbruksenheten som konstaterats vid den senast verkställda beskattningen. I inkomsterna beaktas dock ändringar som har konstaterats eller uppskattas uppstå efter den senast verkställda beskattningen.

4 §

Bestämmanderätt i sammanslutningar

På bestämmanderätt i sammanslutningar som verkar som lantbruksföretagare tillämpas 3 § i statsrådets förordning om investeringsstöd för gårdsbruk och om startstöd till unga jordbrukare (299/2008).

5 §

Bostadens storlek

Den bostadsbyggnad som stöds ska vara av skälig storlek i förhållande till det ansökande hushållets storlek och åldersstruktur.

Lägenhetsyta som stöds för andra bostäder än sådana som är föremål för ombyggnad får uppgå till högst 120 kvadratmeter, om antalet personer i det ansökande hushållet är högst sex. Om det ansökande hushållet består av flera än sex personer, höjs ovan nämnda maximiantal lägenhetskvmadratmeter med tio kvadratmeter för varje ytterligare person. Stöd kan dock beviljas för högst 180 lägenhetskvmadratmeter.

I en bostadsbyggnad som är föremål för ombyggnad får den lägenhetsyta som stöds vara högst 180 kvadratmeter.

6 §

Sökandens inkomster

Stöd kan beviljas om sökandens totalinkomster inte överstiger 38 000 euro om året. Om makarna tillsammans eller personer som lever under äktenskapsliknande förhållanden eller en av dem söker stöd, får motsvarande totalinkomster inte överstiga 54 000 euro om året. Om sökanden i annat fall är flera än en person, får totalinkomsterna för den som förtjänar mest inte överstiga 38 000 euro om året.

Maximibeloppen av totalinkomsterna enligt 1 mom. höjs med 2 000 euro för varje barn i det ansökande hushållet, som inte har fyllt 18 år före utgången av det kalenderår under vilket stöd söks.

Med totalinkomster avses de inkomster som konstaterats vid den senast verkställda beskattningen före den tidpunkt då ansökan

blivit anhängig, med avdrag för kostnaderna för inkomstens förvärvande. I totalinkomsterna beaktas dock ändringar som konstaterats eller uppskattas uppstå efter den senast verkställda beskattningen.

Beloppet av i statsbeskattningen skattepliktiga inkomster som sammanslutningar får ska anses motsvara inkomsterna för den som har de största inkomsterna av delägarna eller medlemmarna i sammanslutningen och dennes make.

7 §

Godtagbara kostnader och stödets maximibelopp

De kostnader som stöds ska basera sig på godtagbara enhetskostnader, om vilka föreskrivs i förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Om jord- och skogsbruksministeriet inte har utfärdat någon förordning, ska sökanden för att kunna bedöma vad som är skäliga kostnader begära ett tillräckligt stort antal anbud på ett ändamålsenligt sätt.

Räntestödets belopp får uppgå till högst 15 procent av de godtagbara kostnaderna. Räntestödslån får beviljas till högst 70 procent av de godtagbara kostnaderna.

8 §

Ansökningstid

Ansökningstiden för stöd börjar den 13 maj 2009.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 13 maj 2009.

Helsingfors den 7 maj 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Lantbruksråd Esko Juvonen

Nr 303

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om styrning av investeringsstödet för gårdsbruk 2009**

Given i Helsingfors den 7 maj 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 23 oktober 2008 om styrning av investeringsstödet för gårdsbruk 2009 (649/2008) 30 §, sådan den lyder i förordning 122/2009, som följer,

30 §

Ansökningstid

Investeringsstöd som beviljas 2009 kan sökas vid två olika ansökningstider. Den första ansökningstiden börjar den 31 oktober 2008 och slutar den 9 januari 2009. Den andra ansökningstiden börjar den 15 februari 2009 och slutar den 15 april 2009. Den tredje ansökningstiden, som gäller endast investe-

ringar inom äggproduktionen enligt 7 §, börjar den 13 maj 2009 och slutar den 5 juni 2009.

Med avvikelse från bestämmelserna i 1 mom. börjar ansökningstiden för stöd som gäller förvärv av en bebyggd jordbruksfastighet den 18 mars 2009 och slutar den 30 november 2009.

Denna förordning träder i kraft den 13 maj 2009.

Helsingfors den 7 maj 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Överinspektör Hannu Porkola

Nr 304

Jord- och skogsbruksministeriets förordning**om ändring av 4 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om betalning av ersättningar för översvämningsskador under 2008**

Given i Helsingfors den 7 maj 2009

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut
ändras i jord- och skogsbruksministeriets förordning av den 17 april 2009 om betalning av ersättningar för översvämningsskador under 2008 (244/2009) 4 § som följer

4 §

Grunder för värdering

Utebliven jordgubbsskörd ersätts enligt normskörd 3 340 kilogram per hektar och pris 3,90 euro per kilogram, krusbärsskörd enligt normskörd 1 500 kilogram per hektar

och pris 1,20 euro per kilogram och matlökskörd enligt normskörd 22 300 kilogram per hektar och pris 0,48 euro per kilogram. Skador för ensilage ersätts enligt ensilagevallens pris per enhet 3,9 sent per kilogram.

Denna förordning träder i kraft den 13 maj 2009.

Helsingfors den 7 maj 2009

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Äldre regeringssekreterare Katri Valjakka